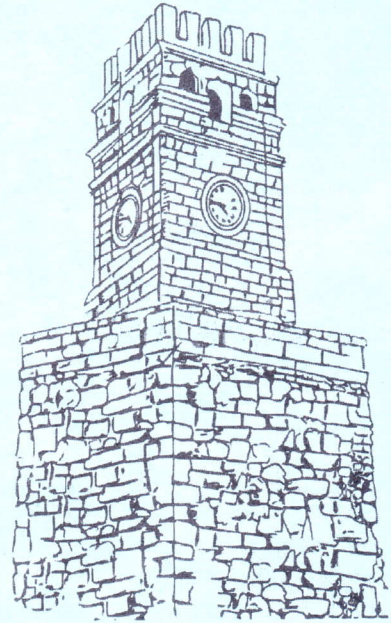
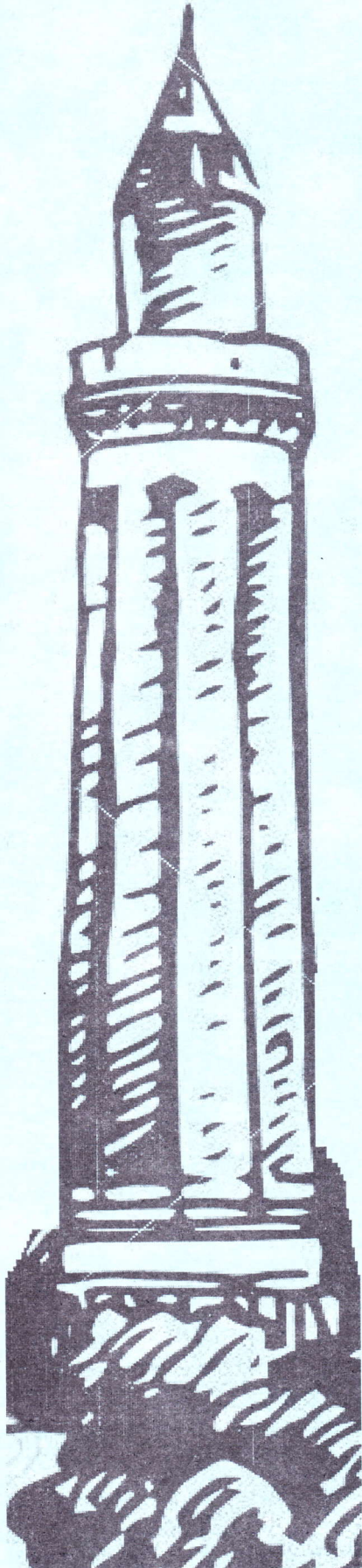

NEVZUHUR

EDEBİYAT KÜLTÜR SANAT

KASIM 2021 / SAYI: 84

NEVZUHUR

EDEBİYAT KÜLTÜR SANAT
KASIM 2021 / SAYI: 84

SAHİBİ:

MUSTAFA AKBABA
0532 575 59 50

GENEL YAYIN YÖNETMENİ:

ALİ DEMİREL
0535 504 92 71

YAYIN KURULU:

HASAN TÜLKAY
MEHMET ERÇİN

ADRES:

Atatürk Cd. 1306 Sk.
Akbaba Apt. No: 1/2
Muratpaşa / ANTALYA
www.mustafaakbaba.com.tr
e-posta: alidemirel47@hotmail.com

ISSN : 1308 - 1403

BASIM YERİ :

TUNAHAN OFSET & MATBAACILIK
Sinan Mh. 1254 Sk. Türkcan Psj. Z / 2
541 441 41 60 Muratpaşa / ANTALYA
tunahanofset@hotmail.com

YAYIN TÜRÜ :

Yerel - Süreli
İki Ayda Bir Yayınlanır

NEVZUHUR da yayımlanan yazılar
kaynak gösterilerek iktibas edilebilir.

NEVZUHUR da yayınlanan eserlere
telif hakkı ödenmez.

NEVZUHUR

Bir kültür hizmeti olup, para ile satılmaz.

NEVZUHUR da
Yayınlanan bütün yazıların sorumluluğu
yazarına aittir. Gönderilen yazıların
yayınlanması, Yayın kurulu nun
kararına bağlıdır.

NEVZUHUR Yayınlarının tamamına
www.mustafaakbaba.com.tr adresinden
ulaşabilirsiniz.

BU SAYIMIZDA YAYINLANAN

" SÖZ UÇAR YAZI KALIR "

MUSTAFA AKBABA

YAZMAK 2 / ONLARI GÖRÜN

ALİ DEMİREL

NEVZUHUR HOŞ BİR SADA

HASAN TÜLKAY

NEVZUHUR'A ZAMANSIZ VE HÜZÜNLÜ VEDÂ

OĞUZ ÇETİNOĞLU

MUHTEREM
MUSTAFA AKBABA VE ALİ DEMİREL
BEYEFENDİLER

MEHMET ŞADİ POLAT

VEDA VE TEŞEKKÜR

ERSİN KIZILDAĞ

OKUYUCU İLE SOHBET

Değerli NEVZUHUR dostları;

Bir taraftan 2021 yılının son sayısı ile sizlere merhaba derken, diğer taraftan da NEVZUHUR'un neşrine bu sayımızla (84. Sayı) son verdiğimiz üzümlere de olsa bildiriyoruz. Bu kararı almak bizler için çok zor oldu, ancak ' herşeyin bir sonu vardır ' düşüncesiyle bir nebze teselli bulmaktayız.

Evet, 14 Yıl boyunca her iki ayda bir hiç aksatmadan neşrettiğimiz NEVZUHUR'un yayın hayatını burada noktalıyoruz. Bu süre zarfında edebiyat, kültür ve san'at adına bir katkı sağlayabilmiş isek ne mutlu bize.

İlk yazımız **MUSTAFA AKBABA**'nın olup " SÖZ UÇAR YAZI KALIR " başlıkla sunuluyor. Yazarımız bu veda yazısında NEVZUHUR'un genel bir değerlendirmesini de yapıyor.

ALİ DEMİREL; YAZMAK – 2 / ONLARI GÖRÜN başlıklı yazısıyla, bir taraftan yazmanın önemine vurgu yaparken, diğer taraftan satılmış kalemlerin yazdıklarına karşı dikkatli olunması uyarısında bulunuyor.

HASAN TÜLKAY; NEVZUHUR HOŞ BİR SADA, **OĞUZ ÇETİNOĞLU**; NEVZUHUR'A ZAMANSIZ VE HÜZÜNLÜ VEDÂ, **MEHMET ŞADİ POLAT**; MUHTEREM MUSTAFA AKBABA VE **ALİ DEMİREL** BEYEFENDİLER, **ERSİN KIZILDAĞ**; VEDA VE TEŞEKKÜR başlığını taşıyan yazılarıyla dergimizin bu son sayısına ayrı ayrı güzellik katıyorlar.

Hoşcakalınız...

“SÖZ UÇAR, YAZI KALIR”

MUSTAFA AKBABA

Değerli Dostlar!...

2008 yılının Ocak ayından itibaren, her iki ayda bir olmak üzere hiç aksatmadan neşrettiğimiz NEVZUHUR dergimizin yayını bu sayımızla (84. Sayı) nihayetlendiriyoruz. Bu kararı almamızdaki zorluğu elbette tahmin edebilirsiniz. Biz de Nevzuhur dostlarının bu kararımızdan dolayı ne kadar üzüleceklerini tahmin edebiliyoruz. Ne var ki her şeyin bir sonu vardır.

Yayın süremiz içerisinde edebiyat, kültür ve san'ata meraklı bazı genç kardeşlerimiz çevremizde halkalanıp çalışmalarımızda bize yardımcı olabilselerdi belki bir süre daha devam ettirebilirdik, ancak bu mümkün olmadı. Bu ifadelerle genç kardeşlerimize biraz sitemde bulunmuş olsak da hak vermemiz de gerekiyor. Tahsil hayatı ve ardından gelen hayat galesi onları bu gibi faaliyetlerden ne yazık ki uzak tutuyor.

Yayın süremiz içerisinde NEVZUHUR'u oldukça geniş bir yelpazeye ulaştırmaya çalıştık. Başta Millî Kütüphane, Bayezid Devlet Kütüphanesi, İzmir Devlet Kütüphanesi olmak üzere bütün İl Halk Kütüphanelerine, bazı ilçe ve özel kütüphanelere, resmî makamlara, bazı Türk Devletlerinin Kültür Bakanlıklarına, yurt içi ve yurt dışı bazı dernek ve vakıflara, yurt içi ve Kıbrıs'ta pek çok üniversitenin Edebiyat Fakültelerine,

kültür – san'at dergilerine ve elbette NEVZUHUR'u okumak isteyen pek çok şahısa dergimizi ücretsiz olarak ulaştırmaya çalıştık.

Telefon, mektup, elektronik posta yoluyla bize ulaşan, dergimiz hakkında olumlu görüşleriyle bizleri onurlandıran, bazı konularda dergimizi referans gösteren yazar ve konuşmacılar olmasaydı bu hizmeti buraya kadar sürdüremezdik. İtiraf etmeliyiz ki bu vesile ile çok da dost kazandık.

Hiçbir kurum ve kuruluşun desteğini almadan kendi gayretimizle 14 yıl boyunca sürdürdüğümüz bu hizmet azımsanacak bir süre değildir. Üç – beş sayı ile yayın hayatını sonlandıran dergiler dikkate alınacak olursa, Nevzuhur'un uzun yaşamış bir dergi olduğu takdir edilecektir.

Hisar Dergisi'nin yayını 25. yılında sonlandırmak zorunda kalan merhum Mehmet Çınarlı, "Türkiye'de parası olanın zevki yok; zevki olanın parası" diye serzenişte bulunmuştu. Edebiyat, kültür, san'at dergilerinin, dergi satışlarından elde edilen gelirle yürümesinin çok güç olduğunu bildiğim için, satış işine hiç girmeyip kendi imkânımızı kullanarak bu günlere kadar getirmiş olduk.

NEVZUHUR'un nâşiri olmam hasebiyle işin maddî sorumluluğu kadar manevî sorumluluğu da üzerimdeydi. Bize ulaşan ve yayınlanmasına karar verilen şiirler ve yazılar nihayetinde benim önüme gelir, sonra dergide yerini alırdı. Çok fazla olmamakla beraber, yazarına aid bazı fikirler benim şahsî fikrimle

örtüşmese bile millî ve manevî değerlere zarar vermiyorsa, tarafsız kalmak adına musamahakâr davranıp neşrini onayladım. Bazan muhtelif sayılarda, hatta aynı sayıda bile verdiği mesaj açısından birbirine zıd düşen yazıların yer alabilmiş olması da bu objektif yaklaşımımızdan kaynaklanmıştır.

Yazının bütünü güzel olduğu halde içerisinde sakıncalı kabul edilebilecek veya yanlış anlaşılabilir ifadeler varsa, yazısıyla irtibata geçilip onun izni ile o ifadeler kaldırılıp sonrasında neşredildi.

Yine takdir edilecektir ki dergimizde siyasetten ârî bir yol izlenmiş olup hiç bir siyasî polemige fırsat verilmemiştir. Zaten edebiyat, kültür, san'at dergisinde de olması gereken bu değil miydi?

İçerisinde Türkçe'yi perişan eden uydurulmuş kelimelerin bulunduğu yazılara da içime sinmediği halde olur verdim. Artık bu konuda raydan çıkmış olan günümüz Türkçesinde buna sınır getirmek mümkün olamazdı.

Yazmaya hevesli genç kardeşlerimizin şiir ve yazılarına dergimiz sayfalarını sonuna kadar açık tuttuk, ancak üç – beş istisna dışında bunu gerçekleştiremedik. Bize ulaştırılanlar arasında kayda değer olmayanlar dergimizde yer almamıştır.

Ayrıca, dergimizin sayfalarını hayatta olmayan şair ve yazarlarımızın bizlere bırakmış oldukları ürünleriyle doldurmayıp, hayatta olanların ürünlerine yer verdik. Göçmüş olanların isim ve eserleri zaten kayıtlara geçmiş durumdaydı. Bize düşen görev ise hayatta olanların isim ve eserlerini kayıtlara geçirebilmek olmalıydı.

Kendi yazılarımda kul hakkına girebilecek ifadelerden son derece imtina ettim. Neşredilen diğer ürünlerde de bu konuya hassasiyet gösterilmiştir. Buna rağmen dikkatimizden kaçan olmuş ise Cenab-ı Allah'tan bağışlanmayı niyaz ederim.

“Söz uçar, Yazı kalır” anlayışıyla ve kültürümüze deryada damla da olsa bir katkı sağlayabilmek amacıyla 14 yıl boyunca sürdürdüğümüz NEVZUHUR'un yayın hayatını burada üzüler de olsa sonlandırıyoruz.

Bu konuda ne kadar başarılı olup olmadığımız, gelen nesillerin NEVZUHUR üzerinde yaptıkları çalışmalar sonucunda kanaatlerini bildirmeleriyle belli olacaktır. Umarız

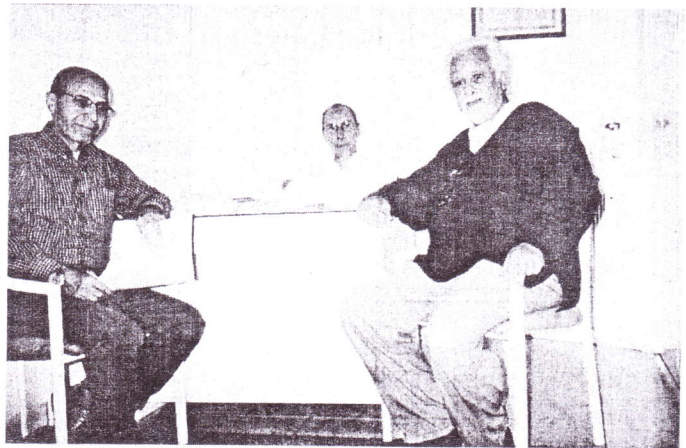
ki iyi not alır, hayırla yâd ediliriz.

Yayın süremiz içerisinde dergimiz sayfaları arasında şiir ve yazılarıyla yer alan şair ve yazarlarımızdan diğer âleme göç eyleyenlere Cenab-ı Allah'tan sonsuz rahmet, hayatta kalanlara da sağlıklı uzun ömürler diliyorum.

Ve yine dergimizin basımı esnasında her sayıda bizler kadar heyecanlanan, iyi olması için elinden gelen gayreti gösteren Tunahan Ofset & Matbaacılık'ın sahibi Ersin Kızıldağ Bey'e de teşekkürü bir borç biliyorum.

Her ne kadar NEVZUHUR'un yayını sonlandırmış olsak da ömür, sağlık ve afiyet olduğu müddetçe, zaman zaman da olsa kendime aid şiir ve yazılarımı www.mustafaakbaba.com.tr adresimdeki 'KALEMİN SESİ' linkinden ulaştırmayı düşünüyorum. Tabî her şey nasip, kismet.

Dualarınızda bizi unutmayınız...
Hakkınızı helâl ediniz...
Sonsuz sevgi ve saygılarımla...
Kalın sağlıklıca...

Soldan sağa :
Ali DEMİREL , Mustafa AKBABA , Bekir KARA (Andaç)
Dergimizin İlk Yılında

YAZMAK - 2 ONLARI GÖRÜN

Tarihçi ALİ DEMİREL

Saygıdeğer NEVZUHUR okurları, dergimiz; 84 ncü sayısı yani bu sayı ile yayınına ara verecektir. Aslında bu sayıdan sonra derginiz çıkmayacak. 'Ara verecektir' derken bir temenniye vurgulamak istedim. Umut bu!..

2008 yılının başında NEVZUHUR yayınlanmaya başladığında, ilk yazımın başlığı 'YAZMAK' idi. 84 ncü sayıda ise başlık 'YAZMAK - 2' oldu. Bu başlık ile yazı yazmanın önemine dikkatinizi çekmek istedim. Biz Türkler eylem kişileriyiz ama yapıp etmelerimizi gelecek nesillere ulaştırmada ne yazık ki çok tembeliz. Bizim bu eksikliğimizden yararlanan yağılar; bizim çocuklarımıza, bizleri ve atalarımızı kendilerine göre yazıp öğretmek için çok çabalamaktalar. Bu konuda o kadar ustalaşmışlar ki; Türkler, onların yazdıklarına inanmamaya başlayınca, yazmak istediklerini, içimizden bir mankurt bulup ona yazdırmaktalar. Sonra da o yalanları, sanki gerçekmiş gibi hatta sözde kaynak olarak önümüze koymaktalar... Yazmakta olanlar, her ne yazıyorsanız ve yazmaya niyetlenenler çok çok dikkatli olmalısınız. Bu yük yalnızca yazarlarda olmamalı okuyanların da neyi okuduklarını ve kimin yazdığını mutlaka sorgulamaları gerekmekte. Aşağıda okuyacaklarınızı lütfen dikkatle ve üzerinde düşünerek okuyun. Konuyu ayrıntılarıyla ortaya koymadım/koyamadım, ülkeyi/ülkeleri ve de kişilerin gerçek adlarını yazmadım ama siz okurların bunu anlayacağını biliyorum...

Bir yörede, bir ilde yaşamakta olan sanatçılar ve edebiyatçılar birbirlerini tanırlar, tanışırlar. Zaman zaman görüşürler ve fikir alışverişinde bulunurlar. Aralarına yeni birileri katılırsa onu tanıyanlar tanımayanlara tanıtırlar. Böylece yepyeni dostluklar doğar. İşte benim de böyle tanışmalarımdan biri: İyi edebiyatçı olan bir dostum, aramıza katılan yeni meslektaşımızı benimle tanıştırdı... Tanıştırdı da! Ben yeni tanıştığım arkadaşımızın kim olduğunu ve de beni onunla tanıştıran arkadaşın kim olduğunu size açıklayamam. Sebebi şu: Yeni tanıştığım edebiyatçı arkadaşımız, ben ona 'Hakan' diyeyim, daha doğrusu siz onu bu adla bilin.

Hakan bana öyle şeyler anlattı ki, aşağıda okuyacaksınız. Kendisine, anlattıklarını yazmak istediğimi söylediğimde:

"Ali Hocam, benim adımlı yazma, hatta kim olduğumun anlaşılmasına sebep olacak, benimle ilgili bilgiler verme."

Dedi. Sebebini sorduğumda bana çekincelerini ve endişelerini anlattı. Haklıydı, hem de çok! İşte bu sebepten ötürü Hakan'ın kimliğini saklayarak yazdım, sonunda Hakan'a ulaşılabilecek ipucu içeren bilgiler vermemeye çalıştım, en azından kanıtlanamaz oldu... Neler anlattığını merak ettiniz değil mi? Etmelisiniz!

Hakan Bey, Anadolu'nun kırsal bir kasabasında fakir bir çiftçi ailenin çocuğu olarak dünyaya gelmiş. Önce babası sonra da annesi çalışmak için Avrupa'nın 'A' ülkesine gitmişler. Yıllar sonra, Hakan Bey henüz 16 yaşında iken onu da Avrupa'ya götürmüşler. Yaşı küçük olduğu için kaçak olarak çeşitli işlerde çalışmış. İki yıl sonra bir konfeksiyon fabrikasında resmen işe girmiş... Bu arada A ülkesinin dilini öğrenmiş, o dilde okuryazar hale gelmiş. Zaman içinde boş zamanlarını iyi değerlendiren Hakan Bey, daha ilkokulda iken öğretmeninin yeteneğini keşfettiği sanat dalında amatörce çalışmaya başlamış. Yıllar geçtikçe hem çalışmış hem de sanatını geliştirmiş ve bulunduğu yörede kendince ünlenmiş. Dahası o amatörce çalıştığı sanat dalından paralar kazanmaya başlamış... Bu arada; kendi memleketinden, bir akrabasının kızı ile evlenmiş. Eşini de A ülkesine götürmüş ve çifte vatandaşlık hakkı elde etmişler... Çalışma hayatı iyi, sanatsal çalışması çok daha iyi, hasılı Hakan Bey'in işleri tam gönlünce ve de istediği gibi yürümektedir... Ta ki o adam (ona da Bay 'G' kişisi diyelim) ziyaretine gelinceye kadar. Şimdi burada durun! Hakan'a öz geçmişini anlatmasını neden istedim? Tabii ki bu yazıyı yazmaya karar verdikten sonra. Pekiyi bu yazıyı yazmaya neden karar verdim? Önce onu da açıklamalıyım:

Daha yeni tanıştırılmıştık, konuşuyorduk, konumuz elbette edebiyattı. Oradan, buradan derken söz döndü dolaştı yurt dışında yaşayan edebiyatçılarımıza geldi. Sonra yurt içinde yaşayan sanatçılara geldi. Ve haliyle büyük ödül ve çok çok paralar kazanmış/verilmiş olan sözde bir Türk edebiyatçısının da adı geçti. O aslında edebiyatçı falan değil ünlü de değil. Bazı yurtdışı ve de yurtiçi yağılar, onu edebiyatçı gibi yapmışlar, yapay olarak ünlüleştirilmişler. Ne olur

ne olmaz diyerek onun gerçek adını yazmıyorum! Biz ona "Hüsnüyadis Yumuşakyan" diyelim. Evet! Evet! Bu ad ona, inanın 'CUK' diye oturdu! Konuşmalarımız sırasında Hakan Bey'e, Hüsnüyadis Yumuşakyan'ın gerçek adını vererek sorduğumda; onun adını duyar duymaz Hakan Bey:

"Ben onu anlıyorum, kafasının içini ve dışını çok iyi biliyorum."

Deyiverince dayanamadım sordum:

"Sen onu tanıyor musun? Yüzyüze görüştünüz mü?"

"Yüzünü şeytan görsün!"

Anladım, görüşmemişler!

"Tanımadığın biri için neden böyle söyledin?"

"Ali Hocam, onunla tanışmıyoruz ama ben onun kafasının içindekileri ve dışındakileri görüyorum."

Meraklanmıştım:

"Nasıl yani, biraz açıklasan?.."

Hakan Bey, bu sorunun yanıtı olarak; adına 'Bay G.' dediğimiz kişinin kendisini ziyarete gelişini ve başına gelenleri anlatmaya başladı:

"Ben evlendikten sonra ayrı bir ev kiralamıştım. Ev sahibim iyi bir insandı beni çok severdi. Apartmanın girişinden merdivenle bodrum kata iniliyor, işte orada boş, büroya benzer bir oda vardı. Benim resim çalışması yaptığımı da öğrenen ev sahibim, sanat çalışmalarında kullanabilmem için o odayı bana ücretsiz olarak verdi. Artık resim yapma konusunda rahatlamıştım. O boş oda bana yetiyordu. Tuvalimi ve diğer malzemelerimi bodrumdaki çalışma odama yerleştirdim. İş yerimdeki mesaim bittikten sonra önce eve geliyorum ve hemen ardından aşağıya inip resim çalışmasına başlıyordum... Bir başka sanat zevkim ise şiirdi. Elime geçen her şiir kitabını okuyordum. Bir gün 'ben de şiir yazabilirim' dedim ve yazmaya başladım. Yazdığım şiirlerden bazılarını, özellikle sürekli gittiğim Türk derneğinde okuyordum ve çok beğeniliyordu. Türk Derneğindeki faaliyetim yalnız şiirle sınırlı değildi; aslında asıl önemsedğim resimlerimdi. Resimlerimi zaman zaman dernekte sergiliyordum ve satıyordum.

Bir gün akşamüzeri bodrumdaki odada resim ile ilgili çalışma yaparken Bay G. kapıdan içeri girdi ve çok kibarca selam verdi, halimi hatırımı sordu, sanatımla ilgili kısa sorular da

sordu. Adam çok güzel akıcı ve aksansız Türkçe konuşuyordu. Onu Türk zannettim. Ben de ona karşı olanca

içtenliğimle nazik olmaya çalışıyordum. Fakat karşılıklı konuşmalarımız ilerleyince, anladım ki Bay G. Türk değil."

Bay G, Hakan Bey ile havadan sudan konuşma şeklinde geçen söyleşiden sonra ziyaret sebebine girmeye başlar.

"Hakan Bey, sana çok ama pek çok para kazandırırız."

"Yaptığım resimlerle mi ilgili?"

"Sen resim sanatına da devam et, tabii ki bu sanatla ilgili olarak da sana çok para ve ün kazandırabiliriz ama bizim senden asıl istediğimiz yazar olman."

"Yazar mı? Ne yazarı?"

"Roman yazarı."

"Bay G. şaka mı yapıyorsunuz, ben değil roman bir hikâye bile yazmadım. Yazarlık işinden anlamam. Ben sadece kendimce biraz şiir yazarım o kadar."

"Senin yazarlıktan anlaman ya da yetenekli olman veya olmaman çok önemli değil. Bizim bu konuda yetişkin elemanlarımız var, romanları onlar yazacaklar ama 'yazar' bir Türk olmalı, sen sadece yazılanları kabullen ve imzala yeter."

"Ya, bilmem ki..."

"Hakan Bey sana, daha başlangıçta milyon dolar kazanmaktan bahsediyorum."

"Yani sizin elemanlar Türkçe romanlar yazacaklar, ben sadece o romanları yazmış gibi görüneceğim???..."

"Tabii ki hepsi bu değil; sen ara sıra, içlerinde Türk gazetecilerin de bulunduğu basın toplantılarına katılıp bazı demeçler vereceksin. Bizim belirlediğimiz uluslar arası toplantılarda da konuşacaksın."

"İyi de ne diyeceğim, yani roman hakkında bilgim olmadan nasıl konuşurum?"

"Sen hiç endişe etme neler diyeceğini biz hazırlar, yazar sana veririz."

"Valla Bay G. bilmem ki..."

"Tamam Hakan Bey, sen bu gün düşün, yarın bu zamanlar ben yine gelirim. Buradan da bizim avukatın bürosuna gider sözleşmeyi yaparız."

Tahmin edileceği gibi Hakan Bey'in kafası allak bullak olmuştur. Ama onu en çok etkileyen, en azından o an için para olmuştur, o kadar ki:

"Ali Hocam o akşam aileme bir şey demedim ama para aklımdan çıkmıyordu, tuvalette klozete oturdum, kendimi orada unutmuşum kafam milyon dolarlardaydı..." Dedi.

Hakan Bey ertesi gün akşamı beklerken, daha sakin düşünmeye başlar. Bu kadar basit bir iş için teklif edilen onca para, şöhret!.. Bu işte bir gariplik vardı. Ne gibi bir hinlik olabilir diye düşünürken, basın karşısında ve bazı uluslar arası toplantılarda ona neler söyletecekleri kafasına takılır kalır!

Ertesi gün iş çıkışında hiç zaman kaybetmeden evin yolunu tutar. Sonunda akşam karanlığı basar. Hakan Bey apartmanın giriş kapısının sağından aşağı inilen bodrumdaki küçük çalışma odasında Bay G.'yı beklemektedir. Kafasında endişeler birçok sorular ve milyon dolarlar... Fırçayı eline bile almaz, tuvale hiç yaklaşmaz. Bir süre sonra Bay G. Gelir. Onun da hiç zaman kaybetmek istemediği hemen konuya girişinden anlaşılmıştır.

"Hakan Bey tamam mı, kararını verdin mi?"

"Ya, ben bir konuda tereddüt ettim."

"Nediro?"

"Uluslar arası toplantılarda ve basın karşısında neler söyleteceksiniz bana?"

Bay G. bir an durur, dudak bükerek ve:

"Bak Hakan Bey, sana çok açık ve ayrıntılı bir şekilde izah edeceğim ki sonradan bizi yarı yolda bırakmaya kalkmayasın."

Bay G. büronun içinde birkaç adım gezinir ve:

"Yazılacak romanlar tamamen, okuyanları psikolojik olarak etkilemeye yöneliktir. Romanlarda yazılacak konularda ve yazılış düzenlemelerinde, okuyan kişilerde algı oluşturma amacı güdülecek. Romanların böyle bir amaçla yazıldığını sıradan kişiler kolay kolay anlayamaz. Şimdiden bunu sana söylüyorum ki ileride anladığında itiraz etmeye kalkışmayasın. Aslında bu algı oluşturma işi seni ilgilendiren bir konu değil. Senin basın karşısında ve toplantılarda söylemen gerekenler çeşitli konularda olabilir. Basın karşısında konuşacaklarını biz önceden sana söyleriz. Yine ileride sorun çıkarmayasın diye, bizim için çok önemli olan bir konuyu şimdiden söyleyeyim. Basın toplantılarında söyleyeceğin önemli konulardan biri şöyle: 'Biz Türkler, şu kadar Ermeni'yi kestik, şu kadar Kürdü öldürdük' gibi

şeyler diyeceksin. Söyleyeceklerini biz sana yazıp hazırlarız."

Hakan Bey sanki donup kalmıştır!!! Bay G. devam eder:

"Bu durum seni endişelendirmesin, korkma, kimse sana bir şey yapamaz, biz seni her yerde her zaman koruruz. Para sorunun olmayacak. Hem çok seçkin yerlerde ve üst tabaka sosyete içinde yaşayacaksın..."

Hakan Bey kulaklarına kadar kıpkırmızı olmuştur, hiddetle:

"Bana bak Bay G.! Ben hain değilim, vatanıma ve milletime asla ihanet etmem! S...tir git!"

"Bay G. kendisine yapılan hakarete hiç aldırmadan sakin bir tavırla şöyle der:

"Hakan Bey yanlış yaptın. Ne gibi nimetleri teptiğini bilmiyorsun. Biz nasıl olsa birilerini buluruz. Bu arada sana, değil A ülkesinde Avrupa'nın hiçbir yerinde barınma hakkı tanımıyoruz. O çok sevdiğin resim sanatını da artık buralarda yapamazsın."

Der ve gider...

Hakan Bey bu tehdide pek aldırılmaz. Öyle ya; Avrupa'da uygar bir ülkededir, üstelik A ülkesinin de (çifte vatandaş) vatandaşdır. Ayrıca kendisini çok yerde tanırırlar, sanatından dolayı kendince ünlü bile olmuştur. Kim ne yapabilir ki?.. Fakaaat... Kazın ayağı öyle değildir! Kısa süre içinde Hakan Bey işinden olur. İş arar, hiçbir yerde ona iş vermezler. Hatta birkaç yerde işe alırlar ama en kısa zamanda işten atarlar. Para kazanmak için resimlerine yönelir. Yaptığı resimlerle ilgili her başvurduğu yer teker teker yüzüne kapanır. Bırakın A ülkesindeki tanıdığı çevreleri, Türkler de ona sırt dönerler! İçini çekti ve şöyle dedi:

"Ali Hocam, bizzat kuruluşunda görev aldığım ve pek çok emeğim olan bir Türk sivil toplum kuruluşu bile beni kapı dışarı etti! İşte o zaman anladım ki, Bay G. ve mensubu olduğu organizasyon her ne ise, çok güçlüler."

Şaşkınca sordum: "Sonra ne yaptın?"

"Ne yapayım, artık A ülkesinde barınamayacağımı anladım ve tarihinde Türkiye'ye geldim, buraya yerleştim."

"Hakan Bey şimdi ne demek istediğini anladım! Demek bu yaşadıklarından ötürü Hüsnüyadis Yumuşakyan'ın nasıl biri ve kimlerin oyuncağı olduğunu "anlıyorum/biliyorum" diyorsun.

"Anlamak ne kelime hocam onun kafasının içini ve dışını görüyorum!.."

Sevgili NEVZUHUR okurları; öylelerinin hepsine ben 'Hüsnüyadis'in Torunları' diyorum ya, bu Hüsnüyadis de kim dersiniz: 'Hüsnüyadis' tarihi bir gerçeklik. Onu ve tarihteki kara leke olan yerini, yaptıklarını bilenleriniz vardır, bilmeyenler de biraz zaman ayırıp öğrenebilirler.

İşte böyle...

Ey Türk Kişileri! Öteden beri Milletimizin içinde pek çok Hüsnüyadis, onun çocukları ve torunları olagelmıştır. İnanın günümüzde de pek çok varlar. Çeşitli meslek dallarında ve çeşitli uğraşlar içindedirler, en gözde uğraşları ise hainlikleridir. Onları köşe bucak aramanıza gerek yok, yazılı ve görüntülü basın kuruluşlarına bir bakın, gören gözle inceleyin hemen teşhis edersiniz. ONLARI GÖRÜN! Hiç zorlanmazsınız, tereddüt etmezsiniz. Görünce, dediklerini dinleyince, yazdıklarını okuyunca; 'hah! İşte bu da Hüsnüyadis'in torunlarından biri' deyiverirsiniz...

Başta da belirttiğim gibi derginiz artık yayınlanmayacak. Ta başından beri; dergimize yazılarıyla, şiirleriyle ve manevî destekleriyle katkı sağlayan herkese gönülden teşekkür ediyorum. Ayrıca katı bir ticari tutum içinde olmadan bize yardımcı olan 'Tunahan Ofset / Matbaacılık'a özellikle teşekkür ederim. Bu yılın başında; yazarımız, arkadaşımız hatta dostumuz ANDAÇ'ı kaybetmiştik, rahmetle anıyorum...

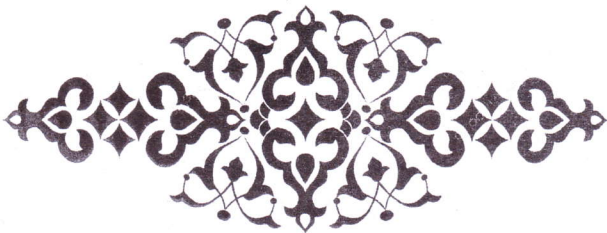
NEVZUHUR okurları başta olmak üzere bütün milletimize esenlikler diliyorum, hoşça kalın...

NEVZUHUR HOŞ BİR SADA

HASAN TÜLKAY

Daha dün gibi... Tam on-dört yıl geçivermiş. Bir dergi için ergenlik değil, olgunluk çağının başında; Nevzuhur, okuyucuları ile hellalleşip veda ediyor. Başlangıçlar ne kadar sevinçli, heyecanlı ise, son demler de o denli hüznü... Okuyucuya hoşça kal, bizden bu kadar demek öylesine zor ki... Meslek hayatımda öğrencilerimizin mezuniyet günlerinde, ya da emeklilik törenlerinde yaşadığımız kutsal heyecanın benzerini yaşıyorum. Yazı Kurulu üyesi ve yazar sıfatıyla Nevzuhur yayın hayatında adımın geçmesi ilkökul öğretmenliğim gibi ömür kitabımın en değerli sayfalarından...

Türkçemizin büyücü sihirbazı Üstad Cemil Meriç'ten tırnak içinde alıntıları Nevzuhur'un hikayesiyle meczederek devam edelim: "Gazete, okununca biter. Kitap fazla ciddi, gazete fazla sorumsuz. Dergi, hür tefekkürün kalesi." Gazete okuyucusunu küçümsemek anlamında değil, fakat gazetenin kısa soluklu güncel okuma olduğunun farkındaydık. İLESAM'dan tanıştığımız Dr. Mustafa Akbaba'nın dergi çıkarma teklifini tereddütsüz kabullenirken... Musikişinas, şair, gönül hekimi, memleketsever, haysiyetli münevver şahsiyetiyle kendisini yolbaşçımız saydık. Bürosunu, kesesini, bir kısım mesaisini Nevzuhur'a açması, yayına başlamamızın yegane güvencesiydi. Nevzuhur, millî kültür değerlerine bağlı, millî çizgide tam bağımsız bir dergi olacaktı, öyle de oldu. Hiç bir şahsî, siyasî menfaat odağına tabi olmadan, reklam ve para almadan ayakta kaldı. "Belki serseri ama taze ve sıcak bir tefekkür" sergilemeye, yepyeni sanat edebiyat tomurcukları keşfetmeye çalıştı... Nitekim Kepez Belediyesi'nin marka bir kültür hizmeti Ahmet Hamdi Tanpınar edebiyat yarışmalarında birincilik ödülü kazanan Mustafa Tokat, ikincilik ödülü kazanan İbrahim Şaşma Nevzuhur'da imzası görülen yazarlar... Ayrıca dergimizin sahibi Mustafa Akbaba'nın aynı yarışma programı çerçevesinde Yılın Kültür ve Sanata Hizmet ödülüne lâyık görülmesi, aynı ödülü ertesi yıl yazarımız Tuncer Günay'ın alması, yazı kurulu üyemiz Hasan Tülkay'ın yarışma jürisinde görevlendirilmesi, SDÜ Eğitim Fakültesi tarafından yılın emekli eğitimcisi seçilmesi Nevzuhur'un yüksek itibar grafiğinin göstergesi sayılmalı...

"Kitap, çok defa tek insanın eseri, tek düşüncenin yankısı; dergi bir zekâlar topluluğunun." Çok büyük iddialarımız yoksa da hakka, hakikata, sanata, edebiyata kendi çapımızda hizmet gayreti içindeydik. Bu anlamda tarihin, coğrafyanın değişik noktalarından sesler toplamaya, doğru bildiklerimizi kırmadan dökmeden anlatmaya çalıştık. Belki ölçüleri, sınırları, kimliği net, bağımsız bir edebî - fikrî mektep hüviyeti kazanamadık; -ki bunun en doğru hükmünü geleceğin edebiyat araştırmacıları verecektir- fakat, iz bırakan tespit ve tekliflerimiz kayıtlara geçti. Mesela; ders kitaplarına kadar giren Ahmet Hamdi Tanpınar'ın "Antalyalı bir GENÇ KIZA Mektup" metninin muhatabının aslında Antalya Lisesi'nden bir erkek öğrenci olduğunu belgeleme peşine düşen de Mustafa Akbaba'nın şahsında Nevzuhur idi.

Ayrıca Antalyamızın yetiştirdiği nadir şahsiyetlerden Osman Yüksel Serdengeçti'nin hatırasına sahip çıkma konusunda Nevzuhur'un da payı var. Bu konuda yazılarımız ve sözlü hatırlatmalarımız duyarlı sivil toplum kuruluşlarına, sorumlu resmî çevrelere ulaştırıldı ve çok şükür hayırlı neticelere vesile oldu. Akseki'de devam eden Serdengeçti Kültür Sanat Merkezi kimliğiyle müze ev hüviyetiyle yaşatılacak tarihî Serdengeçti konağının restorasyonla ihyası inşaallah maksada uygun bir hizmet olacak. Emeği geçen, sorumluluk yüklenen millî hassasiyet sahiplerine tebrik ve teşekkürlerimizi sunmayı vicdanî vazifemiz sayarız.

"Bir neslin vasiyetnamesidir dergi; vasiyetnamesi, daha doğrusu mesajı. Kapanan her dergi, kaybedilen bir savaş, hezimet veya intihar." Üstad böyle söylemiş ama, başka isimler bir bayrak yarışı heyecanı ile kervana halka eklemeye devam ediyorsa, bu kadar bedbin olmak doğru değil... Söz dağarcığımızda şairane katkılar sunan Atsız hocanın en yakın takipçilerinden Hasan Şahmaranoğlu... 1970'li yıllarda yürekli bir şair polis olarak ismi hafızamda yer etmiş İbrahim Berber... Kırk yıl sonra Nevzuhur sayesinde buluştuğumuz, biliştığımız dostlar kafesi... Biz gittik diye ses bayrağımız Türkçe düşmeyecek elbet, ve hatta umulur ki daha da yükselecek...

Taşra yayıncılığının sıkıntılarını bizim gibi 65 yaş üstü kuşak iyi bilir. Fakat çok şükür, dijital ve ofset yayıncılık imkanlarının yaygınlaşması ile birçok güçlükler aşıldı. Bu konuda Nevzuhur'a baştan beri dost ilgisini

esirgemeyen Tunahan Ofset'in sahibi Ersin Kızıldağ'a teşekkür borcumuz var. Ayrıca ömrünün son mevsimini Nevzuhur mutfağında geçiren Bekir Kara (Andaç) beğimizi de rahmet ve dualarla yad ederiz. Her sayımızda izi var demek yanlış sayılmaz sanırım...

"Bizde hazin bir kaderi var dergilerin; çoğu bir mevsim yaşar, çiçekler gibi. En talihlileri bir nesle seslenir. Eski dergiler, ziyaretçisi kalmayan bir mezarlık. Anahtarı kaybolmuş bir çekmece. Sayfalarına hangi hatıralar sinmiş, hangi ümitler, hangi heyecanlar gizlenmiş, merak eden yok." Üstadın kıvrak üslubu ile çarpıcı tespitleri var. Fakat dergilerin serüvenini merak edenler, hele birkaç nesil sonra daha çoğalacak. Sahaflardaki arayışlar, eski mecmuaların yeni tıpkıbasım çalışmaları gösteriyor ki, köklerini arayan, soran, merak eden, geleneğe tutunarak geleceğe uzanmaya çalışan düşünen insanlar çoğalıyor. Umulur ki, on yıllar sonra bir dost kitaplığından sahafa düşen Nevzuhur'ları bulunca bir antik esere ulaşmış gibi sevinen meraklılar çıkacaktır.

Antalya'da yerel dergicilik tarihinde en uzun ömürlü ikinci yayın olduğunu tahmin ettiğim Nevzuhur sayesinde Cuma Garipleri sofrasında bir araya gelen bir avuç gönüldaş... En çok da onların gönüllerinde Nevzuhur bir hoş sada kaldı... Ne diyelim, çıkışımız gibi gidişimiz de hayırlı olsun...

Hasan Tülkay 25 Ekim 2021 Pazartesi / Antalya

Mustafa AKBABA , Ali DEMİREL, Hasan TÜLKAY
Dergi çalışmaları

NEVZUHUR'A ZAMANSIZ VE HÜZÜNLÜ VEDÂ

OĞUZ ÇETİNOĞLU

Üstat Cemil Meriç, zamanın çok yukarılarında bir ifâde ile; 'Kitap fazla ciddî, gazete fazla sorumsuz. Dergi, hür tefekkürün kalesi...' diyor, kitabı 'tek insanın tek düşüncenin yankısı, dergiyi ise bir zekâlar topluluğunun sesi...' olarak târif ediyordu.

Türkiye'de isim yapmış, tanınmış pek çok muharririn, ilk yazıları mutlaka bir dergide yayınlanmıştır.

Dergiler, muharrir fidanlığıdır.

50-60 sene önce; müellif, muharrir, muhabir, münekkî ve edip vardı. Günümüzde hepsine birden 'yazar' deniliyor. Bu sebeple olmalı; dergilerin, gazetelerin ihtiyacından çok 'yazar' var.

Türk basın hayatı ise âdetâ bir dergiler mezarlığıdır. İsminin ve kadrosunun belirlenmesine, uzun süren hazırlıklara rağmen tek sayı bile çıkamayan, ilk sayısından sonra hayata vedâ eden, ortalama insan ömrü kadar sayıya ulaşamayan dergiler ekseriyeti oluşturuyor. 100. sayıya ulaşabilenler iki elin parmak sayısından biraz fazla.

Dergilerimiz ister tek sayı çıksın, ister 100 veya daha fazla sayı... Her birinin zengin hikâyeleri vardır. Kimler teşebbüs etti, düşünceleri ve hedefleri nelerdi... Kimler yazı yazdı, nelerle karşılaştı ve sâire...

Onlardan biri de Nevzuhur Dergisi. Ocak 2008'de, karlı-soğuk bir mevsimde, sıcacık bir Antalya güneşi gibi önce evlerimize, işyerlerimize girdi ve hemen akabinde gönüllerimize yerleşti.

Yusuf Has Hacib'den, Yahya Kemal Beyatlı'dan, Münir Nureddin Selçuk'tan, Ethem Rûhi Üngör'den, 'Hezâr gıpta o devr-i kadîm efendisine / Ne kendi kimseye benzer ne kimse kendisine'*** beyti ile anılan İbnülemin Mahmud Kemal İnal'dan, Ahmet Kabaklı'dan, Altın Elbiseli Adam'dan, Serdengeçti'den, Mustafa Kemal Atatürk'ten, Aziz Sancar'dan Ahmet Yüksel Özemre'den, Yuşa Hazretleri'nden, Aliya İzzetbegoviç'ten, Samarra'dan, Özel sayısı ile Antalya'dan, Emevi Camii'nden, Ayasofya'dan, Karatay Medresesi'nden bilgiler sundu. Okuyucularını dâima iyiye, doğruya güzele yönlendirdi. 'İnsanların en hayırlısı insanlara hizmet edendir' Hadis-i Şerif'inden aldığı ilhamla;

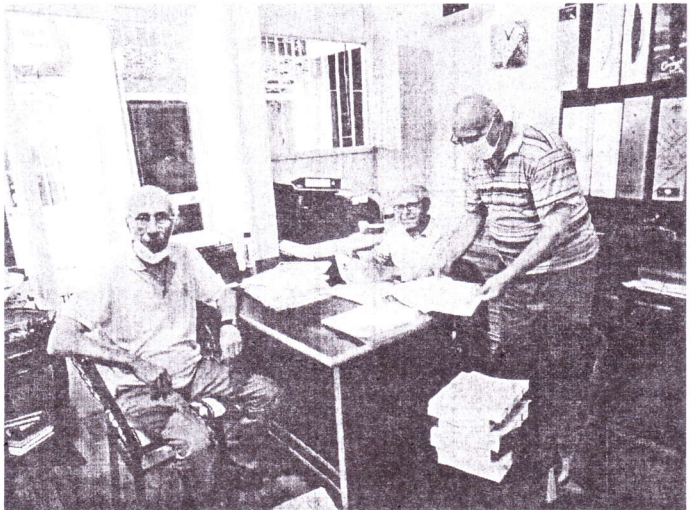
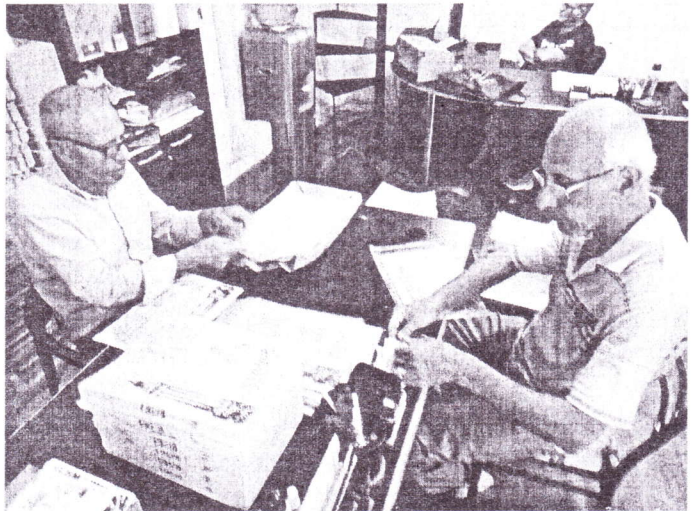
kültürümüzün irfan mertebesine yükselmesi için çalıştı.

Dîvân-u Lugatî't-Türk yazarı Kaşgarlı Mahmud 'Kim ve ne ki doğmuştur, gelmiştir; ölecektir, gidecektir.' demişti. Nevzuhur'un gidişi erken oldu. Kasım dönemine ait 84. sayısı ile yayın hayatına vedâ ediyor.

Okuyucu O'nu çok sevmiştir. Gönüllerde yaşamaya devam edecek.

*Cemil Meriç: Bu Ülke. S: 102, İletişim Yayınları, İstanbul 2016

**O eski zaman efendisine bin kere gıpta edilir. O, öyle bir insandır ki ne kendisi başkasına benzer, ne de başka biri kendisine... Dursun Gürlek: İbnülemin Mahmud Kemal İnal. Kubbealtı Neşriyat. İstanbul 2017

Mustafa AKBABA , Ali DEMİREL, Hasan TÖLKAY
Dergi çalışmaları

**Muhterem;
Mustafa AKBABA ve
Ali DEMİREL Beyefendiler**

MEHMET ŞADİ POLAT

Ocak 2008 târihli birinci sayısı sunuş yazısında; "Biz edebiyatseverler ve kültüre gönül verenler, küçük bir yayınla, sizlerle buluşmaya çalışıyoruz. Sayfamız az, ebadımız küçük ama inanın yüreğimiz çok büyük, gönlü ve yüreği bizimle olanların ve olacakların hepsine yer var. Gerek nesir, gerekse de nazım yazımda, halkımız içinde pek çok değerlerin var olduğunu biliyoruz. Beyninde akıl, gönlünde ışık, yüreğinde coşku ve sevgi olan pek çok insanımız yazamıyor, daha doğrusu yazdıklarını hiç kimseye duyuramıyor."

Günümüzde, her şeyde olduğu gibi yazım sanatında da çıkar ve mutlaka kâr etme anlayışı, her duygu ve düşüncenin üzerine çıkmış durumda. Eğer birilerine para kazandıramayacaksanız, birilerinin siyasi çıkarlarına hizmet etmeyecekseniz, sizin sanat adına, bilgi ve yeteneğinizin hiç kıymeti olmuyor. Böylece, başkalarına hizmeti değil de halka hizmeti, kültür ve sanatımıza hizmeti esas alan nice eli kalem tutanımız, sessiz sedasız bir köşede hayıflanıp duruyor.

Bizim bu küçük yayınıımız; renkli ve cafcacılı değil, gözlere de hitap etmiyor. Biz, herhangi bir siyasi parti veya görüşün tarafı da değiliz. Peki, biz tarafsız mıyız? Hayır, biz elbette tarafız; Türk Kültürü'nün, halkımızın, inanç ve geleneklerimizin tarafındayız. Bu tutumumuz, diğer kültürlerle karşı olduğumuz anlamına gelmez. Biz kendi kültürümüzü yaşatmak ve yüceltmek amacındayız, o kadar. Bu yazdıklarımıza bakarak bazıları bizi küçümseyebilirler. Biz de zaten büyüklük taslamıyoruz, hani derler ya, 'karınca kararınca' elimizden geleni yapacağız. Bizi hafife almayın. Evet, şimdilik sayımız ve maddi gücümüz küçük, ama kof değiliz.

Sevgili okuyucular bu ilk sayımız. Yazılanlar içinde gördüğünüz olumsuzluklar varsa veya bir eleştiriniz olursa lütfen bizi uyarın. Yayınlanmasını istediğiniz yazı ve şiirlerinizi bize ulaştırın. Yayın kurulumuz tarafından uygun bulunursa sayfalarımız arasına alırız. Uygun bulunmaz ise arzu ettiğiniz takdirde bunun gerekçelerini de size bildiririz.

NEVZUHUR; iki ayda bir zuhur edip kapınızı çalacak. Hane ve gönül kapılarınızı açık tutmanız ümidiyle... Hepimize uğurlu olsun...," ifadeleriyle başlayan; çok büyük fedâkârlık, sabır ve özveri ve de edebî titizlikle 84. Sayıya kadar ulaştırmayı başaran ve bu sayısında da hâlisâne duygularla cümlesiyle devam ederken biz gönül verenlerin de duygularımıza tercüman oluyordunuz.

Yine aynı sayının Okuyucu ile Sohbet köşesinde;

"Değerli dostlar;

İlk sayımızda neler var; kısaca göz atalım:

Dergimizin sahibi, şair ve yazar Mustafa AKBABA'nın, EKMEK başlıklı denemesini sanırım ilgiyle okuyacaksınız. Bu yazıda, ekmeği kutsal olarak gören halkımızın bakış açısını bulacaksınız. Dahası; ekmeğin tarladan başlayıp soframıza kadar geliş serüvenini, bir edebiyatçı ve şair gözüyle göreceksiniz. Yine Mustafa AKBABA'nın yüreğinden kopup kaleminden dökülen, GRAVÜR adlı dizelerini, umarım yüreğinizde hissederek okuyacaksınız. Bu şiirle; Osmanlı İstanbul'una bir yolculuk yapacaksınız.

Genel yayın yönetmenimiz Ali DEMİREL'in 'Yazmak' konusu ile ilgili bir makalesini beğeni ile okuyacağınızı umuyoruz.

Şair ve gönül adamı ANDAÇ'ın(Bekir KARA) MOR RENKLİYDİ SALKIMLAR'ı nostaljik tadlar sunuyor. ANDAÇ, ayrıca ATEŞ YANDI adını verdiği güzel şiiriyle de sosyal bir yaraya dikkatleri çekmektedir.

Hüseyin ATEŞ; BUHRAN şiiri ile aramızda. Şairimiz bu kısacık şiirinde; düşünceden girip, gönül bahçesinin isyanını ortaya koymaktadır.

Eğitimci MEHMET ERÇİN'in KARADENİZ HÜZNÜ başlığı altında samimi, akıcı ve zaman zaman şiirleşen bir üslupla yıllar önce kaleme aldığı anılarının ilk bölümü bu sayımızda. Her ne kadar o günden bugüne yurdumuzda çok değişiklikler oldu ise de yazıda zikredilen çarpıklık ve üzüntü konusu olan bazı şeylerin hâlâ değişmediğini görmemiz bu yazının önemini bir kere daha ortaya koymaktadır. Özelde Karadeniz ama genelde bütün yurdumuzun yarası olan konuları işleyen bu yazıyı da zevkle okuyacağınızı umuyoruz." Girizgâhı ile yayın hayatına başlayan NEVZUHUR, hiçbir karşılık beklemeden çok büyük emek ve başarı ile varlığını bu günlere kadar devam ettirdi. Her makalesi ayrı ayrı ve ilmî mahiyette, geçmiş ile

Muhterem;
Mustafa AKBABA ve
Ali DEMİREL Beyefendiler

Ocak 2008 târihinde “Biz edebiyatseverler ve kültüre gönül verenler, küçük bir yayınla, sizlerle buluşmaya çalışıyoruz. Sayfamız az, ebadımız küçük ama inanın yüreğimiz çok büyük, gönlü ve yüreği bizimle olanların ve olacakların hepsine yer var.” ifadeleriyle başlayan; çok büyük fedâkârlık, sabır ve özveri ve de edebî titizlikle 50. Sayıya kadar ulaştırmayı başaran ve bu sayısında da hâlisâne duygularla; “Bizleri, sağlık ve âfiyet içerisinde NEVZUHUR’un 50. Sayısına ulaştıran Cenâb-ı Allah’a hamd edip daha nice sayılara ulaştırmasını niyâz ediyoruz” cümlesiyle devam ederken biz gönül verenlerin de duygularımıza tercüman oluyorsunuz.

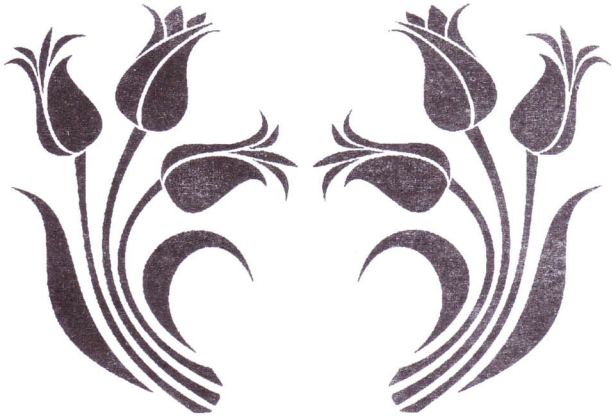
Benim her vesîle ile dile getirdiğim Eşref-i Beşer olan Necip Milletimizin târihini, dilini, kültür varlıklarını, örfünü ve inancını baş tâcı yaparak, gelecek nesillere aksettirme gayretleriniz her türlü takdirin üzerindedir.

NEVZUHUR’un daha nice sayılara ulaşmasını Yüce Rabbimden niyaz eder, başta Zât-ı âlileriniz olmak üzere emeği geçen Bekir Kara, Hasan Tülkay, Mehmet Erçin Beyefendilere ve diğer emektarlara teşekkürlerimle huzurlu ve esenli günler diler, başarılarınızın devâmını rica ederim.

Mehmet şadi Polat

günümüze köprü vazifesi görürken, geleceğe de ışık tutmakta olan dergimiz benim her vesîle ile dile getirdiğim Eşref-i Beşer olan Necip Milletimizin târihini, dilini, kültür varlıklarını, örfünü ve inancını baş tâcı yaparak, gelecek nesillere aksettirme gayretleri her türlü takdirin üzerindedir.

Bir vesîle bu sayı ile de yayın hayatını sonlandırması bizleri derinden üzmüştür. NEVZUHUR'un ilerde aynı veya başka bir isimle yeniden daha nice sayılarla yayın hayatına devam edeceği ümîdimizi taşıyoruz. Bu kutlu dergiyi bizlere nasibettiği için Yüce Rabbimize niyaz eder, başta Zât-ı âlileriniz olmak üzere emeği geçen, Hasan Tülkay, Mehmet Erçin Beyefendilere ve diğer emektarlara teşekkürlerimle huzurlu ve esenli günler diler, başarılarınızın devâmını rica ederim. Ahirete irtihal eden merhum Bekir Kara'ya da sonsuz rahmetler dilerim.

VEDA VE TEŞEKKÜR

ERSİN KIZILDAĞ

Merhaba değerli NEVZUHUR dostları !

14 yıl öncesine dayanan NEVZUHUR dergisi ile tanışıklığımız, ne mutlu bize ki şu ana kadar çok güzel gitti. Şu ana kadar diyorum çünkü bu sayının çıkarılması esnasında yaşadığımız burukluk son sayımızın olması. Bugüne kadar dergimizin bizlere kattığı değerleri şahsım adına saymakla bitiremem, lakin en önemlisi edinilen dostluklar. NEVZUHUR yazarları ile kurduğumuz dostluk ve kardeşlik bağı daimi olacağından eminim.

Sizlere son sayımız münasebeti ile veda ederken, başta Syn.Mustafa Akbaba, Syn. Ali Demirel ve Syn. Hasan TÜLKAY beyefendilere bizlerden esirgemedikleri dost ve babacan tavırlarından ve kendi tecrübelerini aktarırken kaybolan bazı değerleri tekrardan hatırlattıkları için teşekkür ederim. Benim ve oğlumun kişisel gelişiminde destek olan, ilk sayı dan beri hazırlık aşamasında daima yanımda olan ve adeta bir yaşam koçu gibi sabırla bizleri dinleyen değerli insan, merhum Andaç (Bekir Kara) ağabeyimize de Allah'tan rahmet dilerken, öğretileri ve bize aktardığı hayat tecrübeleri için saygı ve teşekkürlerimi bir borç bilirim. Mekanın cennet olsun abim

Son olarak da bu güne kadar NEVZUHUR içerisinde yayınlanan yazı ve şiirleri ile dergiye destek veren bilgi birikimlerini biz okuyuculara aktaran tüm yazar ve şairlerimize son sayı vesileyle teşekkür ve saygılarımı sunuyorum.

Yolu sevgiden geçen herkesle bir yerde tekrar buluşuncayadek hoşçakalın...

Not 1 : Burada birkez daha hatırlatmış olalım ki www.mustafaakbaba.com.tr adresinin NEVZUHUR linkinden NEVZUHUR'un bütün sayılarına ulaşabilirsiniz.

Not 2 : NEVZUHUR sayılarından eksik olan dostlarımız koleksiyonlarını tamamlamak isterlerse kendilerine gönderebiliriz.

İrtibat: Mustafa AKBABA 0532 575 59 50

2021 YILI İÇERİSİNDE NEVZUHUR'DA YAZANLAR VE YAZDIKLARININ LİSTESİ AŞAĞIYA ÇIKARILMIŞTIR

ABİKA Abdurrahman:

80. Sayıda: GÖKYÜZÜ SÖYLEŞİSİ (şiir)

AKBABA Mustafa:

79. Sayıda: GARDAŞ AZERBAYCAN CAN ACERBAYCAN

80. Sayıda: BOŞ KALAN KOLTUK

" " : GEL KEYFİM GEL

81. Sayıda: "YALANLARIN SONU GELMEZ, DOĞRUSU NE DEMEDİKÇE"

82. Sayıda: RAMAZAN AYINDA YAŞANANLAR VE HATIRLADILARIMIZ

83. Sayıda: BİR YAZ DA BÖYLE GEÇTİ

84. Sayıda : " SÖZ UÇAR YAZI KALIR "

ANDAÇ:

79. Sayıda: EREĞİ OTOBÜS DURAĞINDA BEKLİYORDU

80. Sayıda: GEZGİNİN AYAKLARI SUYA DEĞDİ

AYVALI Mustafa:

79. Sayıda: ÇULHA (şiir)

80. Sayıda: "ALMİRA" NEREYE BAKSAM SEN (şiir)

83. Sayıda: GİTME VAKTİ (şiir)

BERBER İbrahim:

79. Sayıda: KADER BURCU (şiir)

82. Sayıda: DÖRTLÜKLER (şiir)

ÇETİN Nurullah (Prof. Dr.) :

79. Sayıda: DİNDE BİRLİK, MİLLETTE BİRLİK

80. Sayıda: GECEYİ KARANLIKTAN AYIRMAK GİBİ

81. Sayıda: ÖNEMLİ OLMAK MI, YOKSA DEĞERLİ KALMAK MI?

82. Sayıda: YUNUS EMRE'Yİ GÜNÜMÜZ ŞARTLARINDA OKUMAK

83. Sayıda: MALAZGİRT ZAFERİ TÜRKLÜĞÜN İKİNCİ MİLADIDIR / MUTLULUK DIŞTA DEĞİL İÇTEDİR

ÇETİNOĞLU Oğuz

84. Sayıda: NEVZUHUR'A ZAMANSIZ VE HÜZÜNLÜ VEDA

DEMİREL Ali (Tarihçi):

79. Sayıda: ADLAR ÜZERİNDEN TARİHİ YOK ETMEYE ÇALIŞANLAR

80. Sayıda: ANDAÇ BİR ÖZGÜR ADAM

" " : 'DALAKÇI' KÖYÜ VE İBRAHİM ÖZDEMİR (İHVANİ) MÜZESİ

81. Sayıda: KUTSAL URUM (ROMA) DEVLETİ (İMPARATORLUĞU) I

" " BİR ÖZ TÜRKÇE BETİK "ÇUĞAY'IN KÖZLERİ"

82. Sayıda: KUTSAL URUM (ROMA) DEVLETİ (İMPARATORLUĞU) II

83. Sayıda: KUTSAL URUM (ROMA) DEVLETİ (İMPARATORLUĞU) III

84. Sayıda : YAZMAK - 2 / ONLARI GÖRÜN

KAZAK Yusuf:

81. Sayıda: SONSUZLUĞA YOLCULUK / PEMBELİĞİN ZERAFETİ

82. Sayıda: ŞİRAZ BAHCİLERİ'NİN GÜLÜ

KIZILDAĞ Ersin

84. Sayıda: VEDA VE TEŞEKKÜR

OĞUZ Öcal (Prof. Dr.)

79. Sayıda: İÇ

" " BOŞ

80. Sayıda: PARALI HALKANLATILARI VE MASAL...

81. Sayıda: ORUÇ

" " TEMİZLİK

82. Sayıda: GIDA/SAĞLIK

83. Sayıda: KUSUR / DOLAP / HOŞ GELDİNE GİTMEK

ÖNDER Hızır İrfan:

81. Sayıda: ÜÇLEMELER (şiir)

83. Sayıda: ÜÇLEMELER / İÇİM DİŞİM MELAL (şiir)

POLAT Mehmet Şadi

84. Sayıda: MÜTEREM; MUSTAFAAKBABA VE ALİ DEMİREL BEYEFENDİLER

ŞANLI Emin:

82. Sayıda: RAPOR (şiir)

TAŞKIN Erdal:

83. Sayıda: OLAĞAN BİR ÖYLE YÜRÜYÜŞÜ / ÇEŞİTLEME / KUŞLAR

TÜLKAY Hasan:

79. Sayıda: AH NEBİAH!

81. Sayıda: TÜRKÜLERİN GÜCÜ ADINA

82. Sayıda: YAŞAYAN SERDENGEÇTİ

84. Sayıda: NEVZUHUR HOŞ BİR SADA

Nezumi
Denshi

